

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Urédništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmanova hiši „Gledališka stolba“.

Upravništvo naj se biagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 25. avgusta.

Y. Zadnji telegram iz Španjskega nam pripoveduje, da se je zdaj kralj Alfonzo podal v severne provincije na potovanje in na ogled, je li v resnici zopet mir v španjski deželi, ali se sme v istini zanášati na poročila svojih ministrov in privržencev, ka je povsod revolucija potlačena in da vojaki zopet povsod mirno in udano pod kraljevo zastavo marširajo, kamor se jim ukaže. Telegrafična poročila na dalje dostavljajo, da se misli kralj v 20. dan septembra v Homburgu z nemškim cesarjem sestati in to gotovo ne iz same uljudnosti ali pa radovednosti, da bi kralj Alfonzo jedenkrat videl starega Viljema od obličja do obličja in da bi se prepričal na lici mesta, kako nemška armada manevruje in strelja.

Splošno gre glas, da je to zopet jeden član več v železnej verigi, katero Bismarck plete okoli Francoske in okoli Rusije.

Francoska že dolgo voha, da je Bismarck upri svoje oko na kralja španjskega, da bi tudi njega upeljal v kolo svojih zaveznikov, katerih najmlajši je tudi Italija, kakor sta izjavila Depretis in Mancini pred nekoliko časom v parlamentu v Rimu.

Francoski republikanci so pa, kar se ob sebi umeva, dobri prijatelji svojih španjskih republikanskih bratov, katerih jeden najodličnejših, namreč Don Ruiz Zorilla v Parizu biva, odkar je v Španiji odpravljena republika.

Ko so zapazili francoski politiki naklonjenost španjskega kralja, ravnati se po Bismarckovih naklepih, so tudi oni poskušali svoje storiti, da zaduše te nemške nakane precej s korenino vred.

Kakor je bil 1870. l. princ Hohenzollernski, ki bi bil imel zasesti španjski prestol, povod strašne francosko-nemške vojne, tako tudi zdaj ni nikdo drug nego nemško rogovilenje prouzročilo punt na Španjskem. Ruiz Zorilla je jako ugleden mož, velicega upliva pri svojih rojakih in v vedni zvezi in dotiki z najimenitnejšimi francoskimi politikami in demagogami.

Da se prepriča ta že od zdavnja namišljena Bismarckova nakana, so dali francoski odločilni republikanski denarni krogi Zorilli penezov, kolikor jih je zahteval, na razpolaganje, da organizuje v svoji domovini republikansko ustajo in da pokaže kralju Alfonzu tisti pot, po katerem se je njegova mati kraljica Izabela, za zmirom izselila iz Španjske.

Zorillovo delo je bilo dobro zasnovano, — samo malo prehitro je buknil ustanek, ki je bil gotovo za ta čas namerjen in proračunan, ko pojde kralj iz dežele klanjat se nemškemu cesarju. Ker se na Španjskem vsak punt z vojaškimi „pronunciamenti“ začneja, je tudi Ruiz Zorilla hotel po tem čisto nič nenavadnem potu priti do svojega cilja. — Vojaki v Badajozu na Portugalskej meji so bili prvi, ki so imeli s „pronunciamentom“ začeti, izjavljajoč, da se ima izvršiti republikanski program Ruiza Zorilla od 1869. leta. — Vse je bilo v Badajozu dobro urejeno, le velika napaka, vsled katere se je cel Zorillov črtež izjalovil, je bila ta, da so šest tednov prezgodaj začeli, ko še Alfonzo ni pasal svojih kraljevih očij na manévrih nemške armade v Homburgu.

Emilio Castellar je sicer 1878 l. prorokoval Alfonzovemu kraljestvu še 5 let bodočnosti; pa kakor se vidi, se je za nekoliko časa prevaril, ali definitivno pa gotovo ne.

Mi sicer na politiška proroštva veliko ne držimo, posebno, ker smo se o tem zadostno v zadnjem našem deželnem zboru prepričali, — ali zadnji španjski dogodki kažejo, da bi utegnil Castellar prav imeti, akoravno se ne sme njegovih 5 let vzeti od besede do besede, na pičico.

Francoski republikanski listi, posebno „le Temps“ trdè v jedno mer, da ni uradnim španjskim depešam nič verjeti, da bi vladal spet popolen mir, ker se po njihovih poročilih v raznovrstnih krajih Hispanije še vedno bijejo republikanski ustaši s kraljevimi krdeli, posebno pa v Kataloniji, katere provincije glavno mesto Barcelona je že od nekdanj znanu kot staro ognjišče španjskih pustov.

Zadnje uradno poročilo iz Madrida lakonično izjavlja, da vlada zdaj v celi kraljevini mir. Mi radi verjamemo, da je to resnica in nikakeršno vladino barvanje in prikrivanje istintih dogodkov, — ali če vlada res mir, vlada le navidezno in začasno. Zavoljo tega tudi radi verujemo, da je sedanji španjski „premier“ demokrat Sagasta velik nasprotnik vsake zveze z Nemčijo, katere ost bi bila, kar se ob sebi umeva, v prvi vrsti naperjena proti Francoskej.

Sagasta dobro pozna republikanski duh v krogih španjske inteligence in vojaštva, ter še bolje zna, kako se ta duh po sosedni francoski republiki krepi in neti. On ve, da bi vsaka zveza španjske kraljevine z Nemčijo francoske republikance, to je zdaj: francosko državo tako razkačila, da bi gotovo brez obotavljanja španjske republikance nahujskali k drugi, drugače bolj energični ustaji proti kralju Alfonzu, ki bi utegnla imeti malo različen uspeh od sedanje praske.

Alfonz tako nema že „eo ipso“ veliko pravih in odkritosrčnih prijateljev mej svojimi podložniki. Vedeti je treba, da je na jednej strani po vseh mestih, posebno pa na jugu in na iztoku jako močna republikanska stranka, naročito pa v Barceloni, Sevilii, Valenci, Murciji, Heresu in Cadixu, na drugej strani v severu so pa spet Baski odločni in celo fanatični pristaši po njihovem mnenju jedino legitimnega kralja Don Carlosa.

Vsled teh neprestanih in vedno se ponavljajočih puntov in „pronunciamentov“ je Španjska v finančialnem oziru tako ubožala, da imajo njeni državni papirji za turškimi najmanjšo ceno in vrednost v Evropi.

To je tudi ravno tista senčna stran, katero ve francoski narod uporabljati in španjskemu kraljestvu vsako trenutje neprihke napravljati in sapo zapirati, kadar se mu le zljubi.

Razen tega je treba pomniti, da je bilo 1874. leta, ko sta Martinez Campos in Canovas del Castillo svoj pronunciamiento za kralja Alfonza naredila in

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Gospod urednik! Ko sva se zadnjič razgovarjala o krasnih Vuk Verčevičevih „ljudskih sodih“ iz narodnega življenja v Bosni in Hercegovini, trdili ste vi, da v Slovencih ne najdemo nikakeršnih sledov taci narodnih sodeb. Jaz sem, kakor se še gotovo spominjate, tej vašej trditvi oporekal ter vam obljubil, da vam hočem to v kratkem dokazati. Evo vam tehtnih dokazov!

Dolgo, dolgo je že temu — stari ljudje se že komaj spominjajo — imeli so v starej Višnji gori razsoditi jako težavno, nenavadno pravdo. Zločin je bil v očeh nekaterih sodnikov jako velik, kajti razžaljen je bil mestni svetovalec in tedaj vsi mestni očetje od župana do zadnjega odbornika. Rekel sem že, da se takega slučaja komaj še stari ljudje spominjajo — in šeti bi bili gotovo že na to pozabili,

da ni zabeležil naš Jurčič v Glasniku (l. 1867) ta za narodno pravo tako eminentno važen slučaj. Stvar je bila pa ta-le: Dva Višenjska starešini (imenujmo je po Jurčiču Andraš Slamorezec in Lukež Drnulja) gledala sta se že dolgo grdo; bila sta si sovražna. To sovražstvo postalo je pa še večje, ko se je jedenkrat Drnuljev kozel Lisec tako daleč spozabil, da je prišel pred Slamorezcov vrt ter poželjivo gledal na njegovo zelje. Hudobne želje, mastiti se s Slamorezcovim zeljem, prevzele so kozla tako, da je že hotel čez plot skočiti ter si prilastiti tuj imetek. A v tem trenutku priteče Slamorezec z veliko gorjačo in hoče udrihati po kozlu, pa tudi Drnulja prihiti in reši po dolgem, hudem besedovanji svojega kozla iz sovražnikovih rok. Slamorezec je bil hudo razžaljen, poškodovan sicer ni bil, pa bi bil lahko na svojem imetku, ko bi ne bil odgnal kozla ob pravem času od vrta. Sami pa dobro veste, gospod urednik, da so bili stari ljudje dosti bolj vestni in natančni kakor sedanjí svet, ki je spriden in pohujšan, kolikor ga je. Ti so sicer vedeli dobro, da se kozel ni pre-

grešil čez cesarske zakone, pač pa čez božje in naravne. Kajti, da je imel kozel hudobne namene in pa sploh zlo voljo, Slamorezcu škodo napraviti, to je gotovo in dokazano; dovolj je bilo, da je Slamorezec ta slučaj naznanil mestnemu starešinstvu in prosil za pravično sodbo.

„Skupština pred cerkvom“.

Čez šest dnij in šest nočij zbrali so se mestni očetje in drugi veljaki kot asesorji, da razsodijo po pravici in resnici kao „dobri ljudi“ ta važen slučaj. Tožnik je Andraš Slamorezec, zatoženec kozel Lisec, njegov zagovornik Lukež Drnulja. Župan naznanil asesorjem predmet pravde na dolgo in široko, razložil jim v daljšem govoru, da se je kozel pregrešil čez deveto božjo zapoved, katera celo hudobno voljo prepoveduje in slednjič predlaga, da naj se kozel obsodi na vislice. Kakor veste, je bila obravnava javna in zbralo se je mnogo Višenjskih radovednežev, da stišijo, kako se bode obravnavala ta velevažna kozlovska pravda. Ko je župan končal svoj govor, nastal je nekak šum mej poslušalci in mej pristaši

na ta način Castellar-jevo tedanjo republiko pokopala, nič manj nego 20.000 častnikov ali odločnih republikancev, ali vsaj v sluhu republikanstva, izpuščenih ali pa, kakor bi v našem vojaškem jargonu rekli: superarbitriranih! Nekateri izmed njih so bili po polnem odpuščeni, drugi za jeden čin nazaj postavljeni, tretji upokojeni s polovico, tretjino ali četrtino plače.

Ti častniki so izvrsten element v porabo vsakej ustaji, posebno pa republikanskej, ker so zdaj prosjaki, in torej vsakemu ustaškemu glavarju za dober denar pristopni.

Teh mož se je Ruiz Zorilla zdaj posluževal in ostanejo mu naravno na razpolaganje tudi za poznejše čase, kadar bi bilo treba in ako bi jih vabil izgled na boljše čase, da bi bilo kaj nade zopet postati v armadi aktivnimi in dobro plačanimi oficirji za jeden čin višje.

Da je Zorilla ravnal po polnem v soglasi s francoskimi republikanci, je najboljšje znamenje to, da odgovarja zdaj francoska vlada na španske reklamacije njega se tikajoče: ka čisto nič ne ve, kje se zdaj Zorilla nahaja, s kom in s čem se bavi, in kaj sploh dela, ker v občje Zorilla francosko vlado čisto nič ne briga! Ves svet se temu smeje, ker Zorilla dandanes kakor poprej v salonih republikanških mogotcev v Parizu občuje, dela in ruje, kakor mu je drago.

Vse to sedanjí španski „premier“ in odkritosrčni kraljev prijatelj dobro ve in zaradi tega odločno kralju svetuje, naj bi dal Bismarckovim pozivnicam odgovor: Timeo Danaos et dona ferentes, — kajti Bismarckova ponudba zveze z Nemčijo bi utegnila kralju prestol izpodmakniti.

Mi smo na zadnji punt na Španjskem pozornost svojih bralcev iz tega uzroka obrnili, da vidijo, ka pri vsem kovani Bismarckovih spletek proti Francoski in Rusiji ni Francozi niti Rusi ne spé in rok križem ne držé.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 25. avgusta.

Deputacije onih polkov, ki so sodelovali pri rešitvi Dunajskega mesta iz turškega obleganja, se predstoječe dvestoletnice ne bodo udeležili. Tako se glasi, kakor se oficijalno trdi, izrečna naredba cesarjeva. Mestni župan dr. Uhl, dobivši to vest od vojnega ministra, podal se je k njemu, prošec ga za pojasnenje. Vojni minister grof Bylandt je baje dejal, da se ta naredba cesarjeva pač v prvi vrsti ozira na jesenske manévre meseca septembra, vendar pa je sarkastično pristavil, da Dunaj itak ne pripravlja posebnih stavnostij. Sploh se pa v občje trdi in tudi opozicijski organi to priznavajo, da se vojska ne udeleži dvestoletnice, ker jo je mestni zastop na znani način utesnil. Občno se tudi opaža, da cesar pri zadnji avdijski mestnega načelnikstva ni z jedno besedo omenjal dvestoletnice. — Pri tej avdijski, v kateri je mestni zastop remonstrual proti decentralizaciji železnic, dobil je slednji občutno brco. Nj. Veličan-

Drnulje. — Kako vi mislite možje? — popraša župan. Na to ustane starešina Žužnal ter sodnikom na srce polaga, da je tudi Drnulja kriv, ne samo njegov kozel; kajti, ko bi bil Drnulja svojega kozla dobro privezal, gotovo mu ne bi ušel ter se tudi ne storil krivega tega zločina. Drnulja je tako kriv kakor njegov kozel, zato naj se tudi Drnulja obsodi na smrt in sicer tako, da bode Drnulja prvi obešen, potem pa še le njegov kozel. Drnulja je ves osupnil in moči jele so ga zapuščati, ko je začul ta predlog, vendar pa je še vedno upal, da ga bodo rešili njegovi pristaši iz te velike zadrege. Dolgo so se še pravdali o tej stvari, jedna stranka je bila proti Drnulji, druga za Drnuljo, in besedovanja ni bilo ne konca ne kraja. In Bog ve, kako pogubonosno se bi končala ta pravda za Drnuljo in njegovega kozla, ko bi se ne prikazala „griva ščetinasta“, berač Višenjski, Florè Krivostegno. Zbrano ljudstvo kakor mestni očetje so se jako razveselili njegovega prihoda, kajti Krivostegno bil je premeten in prebrisan mož, kateri je tako govoril, kakor da bi iz bukev bral. Ne čudimo se tedaj, da so se sodniki zjedini-

stvo je namreč dejalo, da dozdevni strah Dunajskih mestnih očetov nema nobenega pravega temelja, na drugej strani pa je izrazil cesar v milostnih besedah Svojo naklonjenost in očetovsko skrb Dunajskemu mestu, katero nihče ne namerava oškodovati.

Praktično židovstvo! Mestni kemik v Lvovu, dr. Wazowicz, napravil je letos v svojem poslovanju v družbi z drugimi zdravstvenimi organi 1109 praktičnih analiz, kojih rezultat je goropaden. Mej 79 poskušnjami belega vina je bilo le 8 čistih, naravnih; 102 pokušnje rudečega vina dale so samo 2 slučaja naravnega vina; 39 pokušenj žganja pa je dotičnike prepričalo, da je vse blago ponarejeno. Skoro 90 odstotkov trgovcev prodaje torej ponarejeno blago! Poljski listi zahtevajo imena teh praktičnih ljudij, in po vsej pravici.

Zakaj da se ogerska državna ideja v **Hrvatskej** še zdaj ni mogla ukoreniniti, nam podaje jedna zadnjih števil „Agr. Ztg.“-e tehtne razloge. Glavni uzrok je ta, da se je z ogerske strani nasproti Reki, za katero se vse možno stori, v Hrvatskej samej veliko premalo zgodilo za povzdigo trgovskega prometa, obrti ter industrije, da bi se omogočilo zadovoljstvo z obstoječimi razmerami. „Narodna stranka, katera še le deset let obstoji, storila je več za državno idejo v Hrvatskej, nego državna ideja za Hrvatsko. Pa tudi to malo, kar se je storilo v razmerji s slabimi sredstvi dežele, je ogersko časopisje kruto razdevalo, posebno pa „Pester Lloyd“, ki je v tej zadevi več storil za Starčevičevo stranko, kot pristaši stranke same“.

Vnanje države.

V **Cetinji** izročilo je v sredo ondotno turško poslanstvo črnogorskej vladi telegrafično zahvalo Visoke Porte za prijazne čute, kateri so izraženi v proklamaciji kneza Nikole na njega ljudstvo pred odhodom v Carigrad.

Iz notranje **Srbije** se poroča, da so se že pretečene dni po več krajih vršile volitve poverjenikov za prihodnje volitve v izredno skupščino. Opozicija graja odločno tako naglost, ker se je v oddaljene kraje komaj pred par dnevi zanesla novica o sklicanju skupščine. Volilci še nemajo časa, da bi eventualno reklamirali svojo volilno pravico. — Razoroženje brambovcv, ki je bilo že zdavnaj napovedano, se doslej ni še zvršilo; baje, ker se je pred volitvami ogibati vsakterega razburjenja.

V **Bolgarskej** prestolnici se bode skoro gotovo še letos sklicalo veliko sobranje, da se dovoli budget za l 1884. Ob jednom se bode sprožila preuredba ustave za Tirnovo.

Skoro vsi večji listi **francoski** odgovarjajo na pretilni članek „Nord. Allg. Ztg.“-e „Gaulois“ pripoveduje, da se je knez Hohenzolne pred štirinajstimi dnevi pritožil pri ministru Challeme-Lacourji zaradi Nemcem sovražnega pisanja jednega dela francoskega časopisja. Challemel pa je odgovoril, da ta zadeva ne spada v njegovo področje. — „Parlement“ vidi v onem članku Berolinskega oficijoznega lista samo parlamentaren manéver. — „Siècle“ pa pravi, da Francija ni protivna miru, nego ona Frankobrodská pogodba, ki sili 1.600.000 alzaških Francozov biti Nemci. Kakor je tudi Francija miroljubna, za Alzasijo bode vedno izražala sočutje. Sicer pa ima Francija dovolj topov in vojakov, da sme prezirati jednake grožnje. — „Temps“ pravi, da se da nepričakovano priobčenje onega članka razlagati s priprostem manéвроm notranje politike. Sočasnost tega članka s sklicanjem nemškega parlamenta daje sklepati na nenadnost, obstoječo skoro

da naj to pravdo razsodi Krivostegno. Drnulji pa se je odvalil velik kamen od srca, kajti s Krivostegno si nesta bila nič navskriž. Krivostegno se usede na županov stol, premišljuje dolgo, slednjič ustane, množica potihne, on pa naznani sledeči

„Sud dobrih ljudi“.

„Ker se kozel ni z zeljem mastil, pa bi se rad mastil; ker je čez plot gledal, pa ni mogel čez plot: zato naj bo po svoji senci tepen z devetimi udarci. Njegov gospodar pa naj bo tepež gledal z zavezanimi očmi, ker je kozla slabo privezal. In zato, ker mu je ušel, zato bomo pol ure s palico zamahovali ž njim“.

Kaj ne, da originalna narodna sodba! In še te bi vam ne mogel poročati, ko bi je ne bil rešil ranjci Jurčič pozabljivosti. — Eksekucija vršila se je čez tri dni, na mestu, kjer so stale slavnoznané Višenjske gavge. To vam naj pa le še povem, da je bilo s to sodbo zadovoljno staro in mlado; Drnulja mu je bil pa neki do smrti hvaležen.

Gospod urednik! Vi ste tedaj po polnem pogoreli s svojo trditvijo, kajti že ta slučaj vas je

gotovo v tem, da se bode od zborá zahteval zopet jedenkrat vojaški kredit. Ta način ni nov, Bismarck ga je uporabljal večkrat in sicer vedno z uspehom. — Legitimistovski listi naznanjajo vest o smrti grofa Chamborda s pilepki na vrata redakcij. Za to priliko izdali se bodo posebni listi.

Dopisi.

Iz Trsta 24. avg. [Izv. dop.] (Kako se pri nas uganja osobna politika!) Javna tajnost je mej mislečimi prebivalci našega mesta, da je rovarijam v našem mestu kriva osoba, ki vodi primorsko vlado. Napačno in Avstriji pogubno je bilo nje postopanje, ki je pri vsakej priliki gladilo in podpiralo Italijane, odbijalo in tlačilo pa je Slovane, ki jedini zamorejo glavo streti irredenti. Državi se ne služi in ne krepi se nje obstanek, da se zamolčuje in zamazuje vsako rovarijo zoper državo. To je oni večer ljudstvo javno izrazilo, ko je pred namestništvom in na Acquedottu bolj krepko klicalo „Abbaso Depretis! Abbaso il governatore!“ Res, neugodni so taki klici; zato se je vse storilo, da bi se drugi dan popravili. Temu je služilo neko nepomenljivo društvo z imenom „Austria“. To je napravilo v lepem vrtu gostilne „Mondo Nuovo“ tam gori za ljudskim vrtom veliko veselico. Da bi namestnika oprali pred merodajnim svetom v Beči, nazivali in naganjali so odborniki, naj se sam namestnik Depretis prav slovesno sprejme. Nad tem bi se človek nikakor ne spodtkikal, ko bi ne vedel, od kod veter pihá. Razni se pa že temu namuzneno posmehujejo. A nezaslišano pa je, da je predsednik društvu, neki nič veljavni nepoznani Verona, baje brzojavil samemu cesarju v Išel: „Veličanstvo, v Trstu ne more biti dostojniši namestnik, nego je Depretis!“ To je že brezmejno, pa tudi brezpametno in smešno hvalisanje — in od strani nepoznatega mladiča, ki se je komaj v namestnikovem solnci greti začel. To je še bolj brezpametno, ko one diplome častnega občanstva, katere so neke kraške občine podelovale Depretisu o času, ko so ga naši narodni poslanci v državnem zboru v Beči najhuje napadali in izpodrivali. In takrat so se našla celo javna glasila, ki so to brezumno počenjanje naših kraških županov — — — A prišli so zlati križci! Mladič Verona pa je gotovo zaslužil kaj več! Le škoda, da se naši ljudje, tudi posamični, po polnem ne odtegnejo vsem takim napravljenim demonstracijam. Dosledno bi mi ne smeli nikjer podpirati osobne politike moža, ki je še zmirom najimenitniši steber ustavoverni opoziciji in ki je bil in je še največi, načelni sovražnik vsemu, kar bi Slovanom v Avstriji hasnilo. Kdor se mu klanja zaradi osobnega dobrikanja in dobička ali zaradi malega daru, ki ga je to ali ono slovensko društvo v našem mestu skozi njegove roke (vsaj ima namestnik za take namene dovolj veliko funkcijsko doklado) dobilo, tak ne more voditi političnega voza tukajšnjim Slovenom. Da bi nas že jedenkrat izmodrila žalostna izkušnja dolgih let!

moral do celega prepričati, da je bil pravni čut v Slovincih že v starih časih močno ukoreninjen. Ali si pa morete misliti bolj narodne in bolj pravične sodbe, kakor je ta? Pa še nekaj vam moram tu omeniti. Ne samo, da so si Višnjanje sami razsodili najbolj težavne pravde, imeli so tudi vse priprave za eksekucijo. Tako na pr. so imeli svoje gavge, na katere so bili jako ponosni; kajti, ko so jih nekđaj Žuženberčanje prosili, da naj jim posodijo gavge, odgovorili so jim ponosno: „Te gavge so samo za nas in za naše otroke“. Po tem sodim jaz, da so imeli tudi Žuženberčanje kako važno pravdo razsoditi, a zvedel še nesem ničesar, kakor tudi pridno poizvedujem; a upajva, da se mi tudi to posreči. Se ve, da so sedaj postale razmere drugačne, in Višnjanje ne pečajo se več s takimi stvarmi, ker imajo družih skrbij in poslov obilo; bodimo pa zadovoljni, da nam je vsaj jedna taka sodba ostala. V jednem prihodnjih nedeljskih pisem pa vam hočem sporočiti še nekaj družih drobnostij iz nekdanjih dnij našega naroda, ki nam pričajo o pravnem čutu Slovencev. Do tedaj bodite mi zdravi! Ves vaš — Sršen.

Hiša,

v kateri je krčma in lepa prodajalnica, hlev, potem 7 barak za stanovanje, 14 orolov hriba z večidel lepo hosto bukovega lesa se takoj prostovoljno proda. Pojasnila daje

J. L. Jakše,
trgovec v Trbovljah

(566-1)

Komi in učenec,

prvi urni prodajalec, oba močna, nemškega in slovenskega jezika v besedi in pisavi zmožna in z dobrimi službenimi, oziroma šolskimi spričevali, sprejmeta se takoj za trgovino z mešanim blagom pri

(567-1)

Josipu Bruss-u v Logatci.

Prostovoljna prodaja hiše.

Pritlična, sezidana, z opeko pokrita, 14° dolga, 9° široka, za vsako obrtnijo pripravna, v selu na **Notranjskem**, v katerem je železniška postaja in sedež c. kr. oblasti, ležeča hiša, katera ima 4 prostorne sobe, 2 kleti, kuhinjo, jedilnico itd., potem zraven ležeči vrtiček, se prostovoljno precej proda.

Kje? — poizve se pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(565-1)

Trgovina z mešanim blagom

se takoj odda v znamenitejšem farnem trgu na **Kranjskem**, jako dobro tržišče, poldrugo uro oddaljeno od postaje južne železnice, z veliko zalogo blaga. Na plačati je samo 5000 do 6000 gld.

Natančneje v naznanilnem bureau Franja Müller-ja v Ljubljani.

(561-1)

Dve elegantni

omari za blago z dvojnimi vrati

iz jasenovine, ikane, s pripadajočo

prodajalniško mizo,

2-9 m. dolgo, in pa

stelaža z odvijajočimi se vrati

iz češnjevine, ikana, 4° m. dolga, 2 m. visoka; vsa prodajalniška oprava jako dobro ohranjena, proda se zelo v ceno pri

(564-1)

Hugonu Fischer-ji v Ljubljani.

Med. & chirurg.

Dr. JULIJ SCHUSTER,

zdravnik ženskih in otroških
bolezni, porodničar,

zdravi od 9. do 10. ure dopoldne in od
3. do 4. ure popoldne

v Köhler-jevej hiši, II. nadstropje, poleg Hradecky-jevega mostu, na Starem trgu št. 2.

Ubože brezplačno. (524-4)

Najbolje ter najceneje naročajo se

priznana dobre ročne mlatilnice, slamoreznice, vinske

tlačilnice ter vsi drugi kmetijski stroji

za točno plačilo in tudi na obroke

v najstarejši tukajšnji ter po vsem Kranjskem najbolj poznatej zalogi

pri A. Debevc-u v Ljubljani,

Marije Terezije cesta št. 10, pritlično.

(508-18)

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljevale se slavnemu občinstvu za do sedaj mi izkazano zaupanje kot delovodja pri gospej Ant. Jakšetovej udovi, naznanjam ob jednom, da sem z današnjim dnevom izstopil ter bodem svoj krojaški posel nadaljeval pod svojo firmo.

Zagotavljam solidno delo in nizko ceno ter točno postrežbo, prosim, da me slavno občinstvo počasti z obilnimi naročili.

Spoštovanjem

RADOSLAV MILAVEC,

(554-2)

krojač,

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 14, v B. Kogelnevej hiši.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Cešminovih korenin in lubovja, jaternika (herba hepatica nobilis), vinske skorje in mecesnovega terpentina

kupita kolikor si boji in po najnižjih cenah

Delleaste & Duca, (563-1)

Vegetabilien Exportgeschäft, Bozen, Tirol.

Glasovir

s 7 okt. dobro ohranjen, in

harmonij

s 5 okt. in 5 reg. še nov. Oboje proda po jako nizkej ceni

Jos. Klemenčič.

učitelj v Št. Vidu nad Vipavo. (548-2)

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marčno pivo

v zabojih po 25 in 50
steklenic

se dobiva iz (83-29)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

J. ANDEL-a

novoznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljinice, prešičke, ptične črvice, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

13, „pri črnem psu“, Hussgasse 13,
(Dominikanergasse 13, Keiten-gasse 11.)
v PRAGI.

V Ljubljani pri **Albinu Sličarji**, trgovcu.

Zaloga na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (309-7)

Vozne liste
nemške in nemško-slovenske
priporočila po najnižjih cenah
v Ljubljani.
„NARODNA TISKARNA“

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih ali osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri gosp. **Edvardu Mahr-u.**

Ni sleparija! (192-20)

Čudež industrije.

Samo 4 gld.

s c. kr. patentom previdena

ura na nihalo, ki bije,

v lepo poliranem okviru iz orehovega lesa, z nihalom in bronastimi utežami. Razen teh prednosti ima ta ura neprecenljivo lastnost, da se v temnej noči

c. kr. patentirano kazališče sveti

z jako čudovitim, vijoličastim, čarobno krasnim svitom, ter se za izdatno svetlobo

jamči 10 let.

Stotine in stotine ljudi, ki so to uro videli in kupili, bili so očarani zaradi nje

neverjetne cene.

Dolžni se smatramo opozarjati vsakega čitatelja, da kaj jednacega, praktičnega in izredno cenenege, odkar obstoje ure, še ni bilo in znabiti v 100 letih več ne bo.

(523-3)

Svarilo.

Te štirigoldinarske ure, katere jaz ponujam, imajo na kazališčih v zlatih črkah napis „Patent“.

Nič manjšega pozora neso vredne sledeče cene žepnih ur, katere vzbujajo začudenje, kajti obod in težka verižica iz double-zlata, katero dobi vsaki kupec poleg, samo stane toliko, kolikor se zahteva za vse vkup. Torej sam sebi koristi, kdor tako uro naroči.

2300 žepnih ur na valjček

z najfinejšim obodom iz francoskega double-zlata ali pa z dobro posrebljenim nikljevim obodom, fino graviranim, s plošnatim steklom in jako pozlačeno verižico, facon kakor zlata, na minuto fino reparirane. Vse vkup samo gld. 4.90.; — taiste iz pravega 13lotnega srebra, puncirane in pozlačene, samo gld. 6.50. Taiste žepne ure iz pravega 14karatnega zlata, puncirane, prej gld. 45.—, zdaj po slepi ceni gld. 16.—.

2050 žepnih ur na sidro

v najfinejšim francoskem doubl-zlatem ali pa v dobro posrebljenem nikljevem obodu, fino graviranim in guillochiranim, idočo na 15 pristnih rubinih, s preciznimi koleščki, sekundnim kazalcem, plošnatim steklom in lepo verižico, fino reparirane — samo gld. 7.—. Taiste ure iz pravega 13lotnega srebra, puncirane in pozlačene, — samo gld. 11.—.

1500 Washingtonskih remontoir-ur

iz dobro posrebljenega niklja ali double-zlata, ki se dajo brez ključka navijati, emailirane, s plošnatim steklom in sekundnim kazalcem, na sekundo fino regulovane, precizno izdelane, najboljše ure na svetu, stanejo s krasno verižico vred le gld. 8.30.

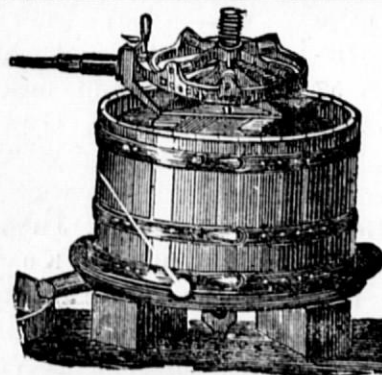
1000 srebrnih remontoir-ur

iz težkega, pristnega 13lotnega srebra, po c. kr. avstro-ogerskem uradu puncirane, ki se navijajo brez ključka, z od zunaj premikajočimi se kazalci, emailirane, s plošnatim steklom in sekundnim kazalcem, na minuto regulovane, izvrstna ura. Prejšnja cena gld. 25.—, zdaj za slepo ceno borih gld. 13.—. Za pravilni tek

jamčim 5 let.

Naročila po pošti ali telegrafu, po povzetju ali z doposlano gotovino, naj imajo naslov:

Firma F. SCHAPIRA,
Haupt-Patent-Pendel-Uhren-Fabriks-Depôt,
Wien, Leopoldstadt, Schiffamtsgasse 20.

Vinske tlačilnice

(Preše.)

stavljen, izdelujejo se v vseh velikostih za privatne osebe, kakor tudi za največje producente kot specialiteta. Garancija, spričevala o več nego 1000 izdelanih tlačilnic. Obrisi in cene na zahtevanje gratis in franco. (404-11)

Grozdne trlice najnovejše sestavljene.

Zeli se v kratkem času naročil.

Ph. Mayfarth & C., Dunaj, II., Praterstrasse 66. Tovarna v Frankobrodu n.M.

Zaloga pri gospodu **A. Debevcu**, Ljubljana, Marije Terezije cesta.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.